

Nr 650.

Av herr Nordkvist m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 63, med förslag till livsmedelsstadga m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen, nr 63, med förslag till livsmedelsstadga m. m., given Stockholms slott den 2 februari 1951, anges i företalets första stycke, att bestämmelserna avses skola gälla inom hela riket beträffande livsmedel, och i andra stycket i samma företal sägs, att livsmedelsstadgan avses dessutom skola utgöra en grundval för en allmän översyn av nu befintliga lokala föreskrifter i dessa hänseenden i syfte att undanröja vissa olikheter dem emellan, som icke kunna anses sakligt betingade.

Detta att skapa likformighet i bestämmelserna om livsmedelshygien synes oss riktigt, enär i princip hygienien bör vara lika god på landsbygden som i städerna, i små affärer som i stora. Denna princip bryts emellertid i förslaget 10 § 2 mom. första stycket, vari hälsovårdsnämnderna tilläggas befogenhet att medgiva undantag från de goda bestämmelser beträffande livsmedelslokalernas beskaffenhet, som finnas i första stycket av samma paragraf, vilka hämtats ur 1919 års hälsovårdsstadga (11 resp. 46 §) och med hjälp av vilka livsmedelshygienien gjort mycket goda framsteg under de 32 år denna stadga gällt och från vilka inga undantagsbestämmelser funnits (bilaga).

I stället för den avsedda enhetliga stadgan kan man, om hälsovårdsnämnderna medgivnas rätt att meddela dispenser, få ett flertal stadgor, i värsta fall en i varje kommun, enär erfarenheten visat, att hälsovårdsnämnder kunna ha mycket olika uppfattning om vad som kan anses som viktiga sanitära krav, och uppfattningarna kunna även växla hos samma nämnd från gång till annan beroende på dess sammansättning. Såväl medicinalstyrelsen som veterinärstyrelsen och åtskilliga andra remissinstanser ha i sina remissyttranden över sakkunnigförslaget i denna sak avstyrkt dispensbestämmelsen (s. 119 i propositionen). Skulle dispensmöjlighet dock anses böra finnas, bör rätten att medgiva sådan lämnas åt länsstyrelsen, som genom 1:e provinsialläkare och länsveterinär äger god kännedom om livsmedelslokalerna i länet. Härigenom skulle enhetlighet skapas åtminstone inom varje län och hälsovårdsnämnderna befrias från krav på dispenser från näringsidkarnas sida. Tanken, att dispens, varom här är fråga, skall meddelas av länsstyrelsen, delas av flera remissinstanser (s. 119 i propositionen).

I anslutning till det ovan anförda få undertecknade föreslå,

att första stycket i 2 mom. i 10 § i förslaget till livsmedelsstadga utgår eller om dispensmöjlighet, varom här är fråga, dock anses böra finnas, att befogenheten att meddela dispens lämnas åt länsstyrelserna.

Stockholm den 14 oktober 1951.

Sigfr. Nordkvist.

Tekla Torbrink.

Einar Johanson.

---

1 Kap. Om allmänna hälsovården i stad.

11 §.

1 mom. Lägenhet, där födoämne eller dryckesvara till försäljning beredes, så ock lägenhet, där kött, charkuterivaror, färsk fisk, mjölk, mejeriprodukter, bröd eller konditorivaror försäljas eller till försäljning förvaras, må ej läggas på mindre avstånd än sex meter från avträde och urinkur eller från stall, fähus och svinhus eller därtill hörande gödselbehållare.

Sådan lägenhet skall vara tillräckligt rymlig och ljus samt försedd med erforderliga anordningar för luftväxling ävensom hava lätt tillgång till vatten. Golv, väggar och tak, ävensom bord, hyllor och annan inredning skola vara så beskaffade, att de med lätthet kunna rengöras. Lägenheten må icke stå i förbindelse med bostad och ej heller i övrigt vara så förbunden med annan lokal, att sanitära olägenheter därav kunna uppkomma.

Utöver vad sålunda stadgats gäller för slakteri, charkuteri och mejeri, att golv däri skall vara av sten, betong eller annat lika tjänligt ämne samt försett med avlopp för spillvatten.

Lägenhet, som i detta moment avses, må icke tagas i bruk, förrän hälsovårdsnämnden lämnat sitt tillstånd därtill.

2 mom. Lägenhet, som i 1 mom. sägs, ävensom där använda redskap, förvaringskärl och andra tillbehör skola hållas rena och i gott stånd. Sådan lägenhet får endast användas till det ändamål, för vilket den är avsedd. Ej må där förvaras ämne, som kan meddela varorna främmande lukt eller smak eller på annat sätt göra dem otjänliga till förtäring.

3 mom. Vid förvaring, transport, uppläggning eller annan hantering av vara, som är avsedd att försäljas såsom födoämne, skola sådana försiktighetsmått iakttagas, att varan icke förorenas.

2 Kap. Om allmänna hälsovården på landet.

46 §.

1 mom. Lägenhet, hörande till slakteri, charkuteri, mejeri, bageri, konditori, bryggeri eller läskedrycksfabrik, så ock lägenhet, där kött, charkuterivaror, mjölk, mejeriprodukter, bröd eller konditorivaror yrkesmässigt försäljas eller för dylik försäljning förvaras, må ej läggas på mindre avstånd än sex meter från avträde, urinkur, stall, fähus, svinhus samt gödselstad eller annat upplag av spillning.

Sådan lägenhet skall vara tillräckligt rymlig och ljus samt försedd med erforderliga anordningar för luftväxling ävensom hava lätt tillgång till vatten. Golv, väggar och tak, ävensom bord, hyllor och annan inredning skola vara så beskaffade, att de med lätthet kunna rengöras. Lägenheten må icke stå i förbindelse med bostad och ej heller i övrigt vara så förbunden med annan lokal, att sanitära olägenheter därav kunna uppkomma.

Utöver vad sålunda stadgats gäller för slakteri, charkuteri och mejeri, att golv däri skall vara av sten, betong eller annat lika tjänligt ämne samt försett med avlopp för spillvatten.

2 mom. Lägenhet, som i 1 mom. sägs, ävensom där använda redskap, förvaringskärl och andra tillbehör skola hållas rena och i gott stånd. Sådan lägenhet får endast användas till det ändamål, för vilket den är avsedd. Ej må där förvaras ämne, som kan meddela varorna främmande lukt eller smak eller på annat sätt göra dem otjänliga till förtäring.

3 mom. Vid förvaring, transport, uppläggning eller annan hantering av vara, som är avsedd att försäljas såsom födoämne, skola sådana försiktighetsmått iakttagas, att varan icke förorenas.